

30 do 50% je potrebno soglasje finančnih direkcij. Za doklade občin, trgov in mest preko teh mej, za doklade okra-

jev preko 8% in oblasti preko 10% je potrebna odobritev generalne dirkeje davkov.»

POLITIKA

V NAŠI DRŽAVI.

Pogajanja med zastopniki naše države in Rumunije so se vršila v Beogradu: 9., 10. in 11. aprila. Naše zunanje ministrstvo razglasa, da je bil dosedanji potek pogajanj v prijateljskem duhu in daje nade, da se bode rešila v krajšem času kopica vprašanj, katera je treba razčistiti med nami in Rumunijo.

Pred začetkom sklepa trgovinske pogodbe med našo državo in Bolgarije. Naša vlada razglasa, da se bo začela po odobritvi sklepov, ki so bili sprejeti med našimi in bolgarskimi odposlanci v Pirotu, razprava o trgovinski pogodbi med našo državo in Bolgarijo.

Agrarne banke dohimo. V Beogradu se bo osnovala v najkrajšem času Agrarna banka, koje kapital bode znašal 300 milijonov D. Država bo vložila iz dosedanjih kmetijskih kreditov 120 milijonov Din. Razredna loterija bo dala 50 mil. D, podpise ostalih delnic bo izvršila Narodna banka, Glavna zadružna zveza in sploh vsi denarni zavodi, ki uživajo kredit Narodne banke. Agrarna banka bo dajala kredit po zadrukah z 10%

Vpekojenih je 36 generalov in med temi tudi dosedanji načelnik generalnega štaba Pešič.

*

V DRUGIH DRŽAVAH.

Kriza avstrijske vlade še vedno ni poravnana. Pogajanja med krščanskimi socialci in socialnimi demokrati so že glede sestave nove vlade toliko napredovala, da bo še ta teden določen novi ministrski predsednik. O Seiplu se govori, da bo odložil tudi predsedstvo stranke.

Nesoglasja v nemški vladi so odstranili na ta način, da so bili sprejeti v vlado trije ministri krščanskega centra.

Angleški parlament bo razpuščen 10. maja in nato bodo volitve. Volilna agitacija se že vrši sedaj po celi Angliji.

Poljski državni predsednik Pilsudski je sprejel ostavko Bartelove vlade. Sestava nove vlade je poverjena dosednjemu prosvetnemu ministru dr. Switalskemu, ki je že sestavil novo vlado.

Razorožitvena pogajanja so se zopet začela v Ženevi dne 15. aprila. Teh posvetovanj se udeležujejo: Angleži, Amerikanci, Francozi, Rusi in Nemci.

Vstaško gibanje v Mehiki se nadaljuje. Mehiki vstaši se zbirajo pri mestu Naco, da premagajo tamkajšnje slabotne vladne čete in da pridobijo obmejno mesto za kritje hrbta. Nekateri uporniški generali in med temi poveljnik južne armade Manzo, so baje prestopili na ameriška tla.

ZA NEDELJO

Damijan Devester.

Spominski dan 15. april.

15. aprila se spominjamo moža, ki mu je moral ves svet priznati, da je eden največjih dobrotnikov človeštva, patra Damijana Devester. Narodil se je 3. januarja leta 1840 v vasi Tremelo v Belgiji. Njegovi starši so bili srednje veliki kmetje in so znali svoje otroke vzgojiti v resnično krščanskem duhu. V mladem fantu se je kmalu kazala velika ljubezen do Boga, do molitve, do ubogih in do premagovanja samega sebe. 18 let star se je udeležil misijona, pri katerem je dozorel v blagem mladeniškem sklep, se čisto posvetiti službi božji. Ta svoj sklep je tudi kmalu izvršil. Njegov brat je bil že v družbi najsvetejših Src Jezusa in Marije. Ko sta Jožef — tako je bilo njegovo prvotno ime — in oče obiskala brata v samostanu, je tudi Jožef prosil za sprejem in je bil v resnici sprejet. Ostal je kar v samostanu, da je prihranil domačim bridkost slovesa. V družbi je dobil redovno ime Damijan.

Frajer Damijan ni imel velike predizobrazbe in je bil prvotno določen, da ostane v družbi samo brat. Njegov starejši brat pa mu je v prostem času nekako za šalo povedal nekaj latinskih besed. Damijan pa je kazal tako nardarjenost za latinski jezik in je tako napredoval, da so ga odločili predstojniki za duhovnika. Ko se je pripravil na duhovniško posvečenje, je njegova družba prevzela misijone na otokih severno od Avstralije. Tudi njegov starejši brat je bil določen za misijonarja v teh krajih. A nekaj dni pred odpotovanjem je zbolel na tifusu. Tu pa se obrne Damijan, ki še niti ni bil posvečen v duhovnika, na vrhovnega predstojnika v Pariz s prošnjo, da bi smel iti namesto obolelega brata v misijone, da plačana vožnja ne bi bila izgubljena. Na splošno začudenje je to dovoljenje tudi dobil in je odpotoval.

Po petmesečni vožnji je došel na praznik sv. Jožefa leta 1864 na odkazano mu mesto. Ob binkoštih istega leta je bil posvečen za duhovnika in je takoj pričel svoje misijonsko delovanje z veliko vnemo in ga je vršil z velikim veseljem. Ko je videl, da ima njegov so brat v sosednji misijonski pokrajini še težavnejše delo kot on, da je pa telesno slabejši, je prosil škofa, da ga je postavil tja. Štiri leta je deloval tam, postavil je štiri nove cerkve, eno staro je popravil, pri čemur je sam opravljal zidarska in tesarska dela.

A čakalo ga je še drugo delo, od božje previdnosti mu namenjeno, delo, pri katerem ni žrtvoval samo svojih moči, temveč tudi svoje življenje. Na otoku, na katerih so delovali misijonarji najsvetejših src, je že 50 let hudo

gospodarila gobava bolezen. Naposled je vlada zapovedala, da se morajo bolniki ločiti od zdravih in je vse gobavce spravila na otok Molokai. Tam so živeli silno žalostno življenje. Gnili na svojih telesih, od vseh zapuščeni, so izgubili vsako upanje za ta svet. V tem obupu pa so se začeli udajati najgršim strastem in so tako pogubljali svoje duše. Misijonarji so sicer tu in tam obiskovali te nesrečneže, postavili so na otoku tudi malo cerkvico, a stalnega duhovnika ni bilo pri njih, ker jih je primanjkovalo. Nekega dne se je pritoževal škof, ko je imel svoje misijonarje okoli sebe, da gobavcem ne more dati duhovnika. Tu pa se je oglasil Damijan Devester in je rekel: »Prezvisešeni! V par dneh pride, kakor smo obveščeni, nekaj novih misijonarjev. Dovolite, da prevzame eden izmed njih mojo župnijo, jaz pa hočem iti na Molokai h gobavcem.« Škof je sprejel njegovo ponudbo. Ravno je bila pripravljena ladja, ki je imela prepeljati 50 gobavcev na žalostni otok. Z njimi se je vkrcal tudi takoj pater Damijan, ne da bi se poslovil od svojih vernikov in prijateljev.

33 let je bil Damijan star, ko je prišel na otok gobavcev, poln moči in cvetočega zdravja. Tak je začel svoje požrtvovalno delo med temi živimi mrličmi. Nekateri so bili že katoličani, drugi še pogani ali drugih ver, a vsem je izkazoval pater Damijan svojo ljubezen in usmiljenost. Bil jim je dušni pastir, zdravnik in strežnik. Vsak dan se je mudil med bolniki in umirajočimi. Pogled na te nesrečneže, neznošen vzduh, ki ga razširjajo, smrad, ki je puhtel iz njihovih ran, so ga včasih primorali, da je stopil ves upehan ven v sveži zrak, a pogled proti nebu, misel na Kristusa, ki umira radi ljudi, sta ga pokrepčala, da se je zopet vrnil k ubogim bolnikom in naprej vršil svoje samaritansko delo. Zato pa so njegove besede, ki jih je govoril bolnikom, imele veliki uspeh. Na stotine jih je zapustilo svoje lahkomišijeno življenje, že takoj v prvih letih svojega delovanja jih je krstil več sto in je pretvoril nesrečni otok v kraj udanosti in celo nekega tihega veselja.

12 let je deloval Damijan Devester med nesrečnimi gobavci, a se ga bolezen ni lotila. Šele potem je začel sumiti, da nosi tudi on njene grozne kalč v sebi, dokler se leta 1885 ni očitno pokazala. Naznanil je to svojemu škofu in pristavil: »Jaz sem miren, vdan in srečen sredi svojega bolanega ljudstva. Bog ve najbolje, kaj je v moje posvečenje. Zato govorim vsak dan iz celega srca: Gospod, zgodi se naj tvoja volja!« — Delal je vneto naprej, a tudi grozna bolezen je opravljala svoje delo. Vedno bolj so propadale njegove moči, vedno huje se je kazala gniloba na njegovem telesu. Štiri leta je trpel tako. Največja njegova tolažba je bila, da njegovi prsti, kakor po čudežu niso začeli gniti in je zato lahko skoro čisto do svojega konca opravljal daritev sv. maše. 15. aprila 1889 je umrl čisto vdan in veselega obraza.

Ko se človek malo poglobi v življenje tega čudovitega moža, mora priti do

prepričanja, kako resnične so besede sv. apostola Pavla, ki uči, da je Cerkev skrivnostno telo Kristusovo, ki ga oživlja in preveva duh Kristusov. Koliko je bilo v patru Damijanu tega Kristusovega duha, tudi onega, o katerem je Kristus rekel: Večje ljubezni nima, kakor oni, ki da življenje za vse svoje brate.

Da bi tudi v nas bilo veliko tega Kristusovega duha, potem si smemo reči, da smo pravi kristjani. Črpajmo veliko krat tega duha iz onega studenca, ki nam ga je pokazal Damijan Devester. Rekel je: »Brez zakramenta sv. R. T. bi jaz ne zdržal na svojem mestu. A ker imam Gospoda vedno blizu in ga sprejemam v svojo dušo, mi je mogoče vse.«

Evharistični kongres v Jugoslaviji. Pretečene dni so zborovali v Zagrebu zastopniki skoro vseh jugoslovanskih katoliških škofij, da so se posvetovali o velikem evharističnem kongresu v Jugoslaviji. Sklenilo se je, da se naj vrši kongres leta 1930, ko se bo obhajal tudi svetovni evharistični kongres v Kartagi v severni Afriki. Kraj se še ni določil, pa bo najbrž Subotica ali Sarajevo. Za našo lavantinsko škofijo se je posvetovanja udeležil presvetli gospod pomožni škof dr. Ivan Tomažič.

Kako je obhajal kardinal Faulhaber svoje 60letnico. Kardinal Faulhaber, ki ga radi negovega dela za katoliško Cerkev spoštujejo in slavijo v vsej Nemčiji, je pred kratkim obhajal 60letnico svojega življenja. Vse slovesnosti, pri katerih so kardinalu čestitali, so se po njegovi želji vršile pa že prejšnji dan, ker je hotel, kakor se je izrazil, svoj rojstni dan posvetiti le svoji materi. Ne živi več njegova mati, a v mislih je hotel biti z njo, ki mu je šla naprej v večnost. Kako razodeva to njegovo hvalno sinovsko srce, a kako je tudi morala ta mati vzgojiti svojega sina, da ji je ohranil tako globoko hvaležnost.

Uspeh protiverske akcije ruskih bolj ševikov. Kakor se tudi na Ruskem trudijo, izbrisati posebno iz src mladih ljudi vsako sled vere, se jim to vendar ne posreči. Tako je ugotovljeno, da v Moskvi obiskuje službo božjo, sprejema sv. zakramente in drži post 80 do 95% vseh otrok.

Učenjak Leibnitz o sv. spovedi. Piše sledeče: »Ne da se zanikati, da je zakrament sv. pokore delo božje modrosti, a krščanstvo nima nobenega bolj koristnega sredstva ko je sv. spoved.«

Kaj je sv. Očetu Piju XI. posebno pri srcu? Sam je to povedal, ko je rekel: »Smatram za svojo življensko nalogo, delati za to, da pride kraljestvo božje kralju k vsem narodom.« S temi besedami je sv. Oče razodel, kako so mu pri srcu misijoni. Podpirajmo ga pri tem z molitvijo, pa tudi, kolikor nam je mogoče, z denarnimi prispevki za misijone!

Oče in dva sina duhovnika. Na Jožefovo je bila v župniji Tegel na Saškem v Nemčiji nova maša zdravstvenega svetnika dr. Avguština Kleinadam. Začetkom letošnjega leta je obhajal novo mašnik svoj 75. rojstni dan. Pri novi

maši so mu stregli: oba sina župnika in vnuk duhovnik. Papež Pij XI. je po-

slal k tej izredni primiciji svoje iskrene čestitke.

NOVICE

Župnija Gornji Grad je dobil g. Maks Slander, dolgoletni kaplan v Rajhenburgu.

Kdor želi o Binkoštih peromati na Trsač, naj se prijavi čimprej Sveti vojski v Ljubljani. Vsi romarji bodo napravili tudi brezplačen izlet na Krk.

Most pri Zgornjem Dupleku. Kmetje so že začeli voziti hrastov les od vseh strani na lice mesta. Načrti so gotovi in okrajni zastop je poskrbel tudi za denarna sredstva. Krajevni pripravljalni odbor se silno briga, da se navozi les pravočasno na kraj, kjer ga bodo obtesali.

Nova okrajna cesta pri Sv. Petru nižje Maribora. Na naši novi okrajni cesti je sedaj živahno verjenje. Tvrdba Nasimbeni končuje to zgradbo in zvedeli smo, da bo cesta na vrh do Turške kapelice popolnoma gotova vsaj do dne 1. junija t. l. Že sedaj je mnogo boljše, ko nam ni treba več voziti po tistih strašnih globokih blatnih klanclh. Mi Šentpeterčani se pripravljamo na slovesno otvoritev.

V Pesnici so jo našli. V strugi Pesnice so našli truplo slaboumne Terezije Neuwirth, ki je izginila meseca januarja brez sledi. Najdeno so pokopali na pokopališču pri Sv. Marjeti ob Pesnici.

Smrt pod lokomotivo. Pod konjiški vlak se je pognal 10. aprila 25letni mizarški pomočnik Ivan Lesjak, doma iz Ptuj. Pri takozvanem Dacarjevem gozdu se je vrigel pod lokomotivo, ki ga je popolnoma razmesarila. Vzrok samoumora je neznan. Lesjak je dosedaj drugi nesrečnež, ki si je končal življenje pod ozkotirno konjiško železnico od njene otvoritve do danes.

Radičev list »Dem« je ustavila zagrebška policija. Po Radičevi smrti je izdajala list pokojnikova žena.

Smrtina nesreča. Zadnjo soboto so se vozili rekruti k vojakom. V soboto zjutraj so se peljali iz vzhodne Štajerske

s ptujskim vlakom v Maribor vojaški novinci. Med temi je bil v vlaku tudi fant od Sv. Lenarta pri Ormožu. Mesto v vagon se je spravil na streho voza in od tamkaj aufbiksals. Sprevodniki so ga svarili in mu ukazovali, da mora s strehe, a vsi opomini in grožnje so bile zaman. Tik pred ptujsko postajo gre preko tira cestni most iz Ptujja proti okoliškemu pokopališču. Ko je vlak pridrel pod obok, je treščil fant na strehi vagona z glavo ob obok in si jo popolnoma razbil. Umrl je na kolodvoru v Ptujju. Smrtno ponesrečeni je opomin na rekrute: ne napijte se do podivjanosti in nerazsodnosti!

Strahovita nesreča. Pondeljek, dne 8. aprila, je bila pri Sv. Rupertu nad Laškimi ustreljena omožena posestnica Marija Horjak, p. d. Ostanšca. Proti večeru je prišel v hišo M. Zemljak, ki je vprašal najprej po gospodarju, katerega ni bilo doma. Nato je poizvedoval, ali bi mu gospodinja pokazala možovo puško, katero bi kupil. Žena, nič hudega sluteč, gre v drugo sobo in prinese puško. Zemljak je puško ogledoval. Gospodinja se obrne od njega proč k mizi, kjer je spravljala perilo; naenkrat počí strel, žena zadeta v glavo se brez besede zgrudi na tla, bila je takoj mrtva. Matija Zemljak je doma iz Jurkloštra in je sam povedal, da je on zakrivil nesrečo radi neprevidnega ravnanja s puško.

Kmeta poklicali v zemljepisni zavod v Beograd. V Suhadolu na Gorenjskem živi majhen posestnik Janez Selan. Kot nešolan samouk je izredno nadarjen za risanje zemljepisnih kart in stavbenih načrtov. Vse je hodilo gledat Selanova risarska dela in se čudilo izredni njegovi nadarjenosti. Na pobudo okrajnega glavarja v Kamniku je bil Janez te dni poklican v beograjsko vojno ministrstvo. Začasno je nastavljen kot začetni pomožni risar na vojno zemljepisnem zavodu z mesečno plačo 1500 Din.

Pogovor z najstarejšo žensko na Francoskem. Najstarejša Francozinja je obhajala dne 11. marca 1929 svoj 106. rojstni dan. Živi v občini Flagey v

VELIK KONCERT

3. maja v Mariboru

12. maja v Ptujju

Dne 3. maja t. l. se vrši v Mariboru velik koncert »Maribora«, pri katerem sodeluje operna pevka gospa Lovčičova in operni pevec gospod Neralič. — Mariborčane in okoličane že danes opozarjamo na ta koncert!

ISTI VELIKI KONCERT SE PONOVI DNE 5. MAJA POPOLDNE V PTUJU.

Prepričani smo, da bodo naša društva, pevski zbori in ostale naše organizacije pripomogle, da bo tudi koncert v Ptujju, ki bo nudil velik umetniški užitek, dal pobudo k živahnejšemu delu v pevski stroki. Zato ta dan na svidenjel

MARIBORA